

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редакції 29-41.
" Друкарні 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАЙСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

7 квіт. 13. Березня 1929.

Головною тезою, покладеною в основу промови сен. Троїна було твердження, що польська політика легітимізує собі національну проблему взагалі й українську зокрема, а не мають можливості зорієнтувати й поінформувати найбільш „упрошені“ способи спекулятивної й шарпової промови, спливаючи над одною із консервативних цілей системи „упрощення“ післятравневого уряду, а саме над перейняттям на практичній програмі есенції, при чому промова дає гостру відповість відомому виступові проф. Ярузельського (Б.В.) у сенаті. Ось кілька наймів цієї промови:

„...Забираючи голос ім'ям Українського Клубу адам собі справу, серед якої найкількіше задушливої атмосфери мусимо тут висловлювати наші вимоги, яких або зовсім не слухають, або які не знаходять жадного розуміння. Я певний, що мої висновки і мої товариші будуть тут ще одною жменем гороху, що одніється об гранітну скелю повної байдужості так польських державних діячів, як і польських політиків, байдужості до всього, що відноситься до нашої проблеми... Маю враження, що колись у будуччині історія польсько-українських взаємин зверне увагу на курйоз, як один представників одної на-

тої частини мешканців держави у двох центральних законодавчих установах постійно говорили, а решта їх постійно не слухала. Це буде для нас перед історією оправданням, а для нас важким обвинуваченням. Справді, дивна річ, в якій інверсії сойм, сенат, уряд, польська преса і величезна більшість цілого польського громадянства борються перед правдою, борються перед очевидними собі тої гріхої правди про національні відносини і не хоче позбутися брехонь і легенд, яких вперто тримається і на яких ділає. Завжди нам, що незнання національної проблеми і нехтї пізнання її у світі правди є головною причиною дотеперішнього курсу польської національної політики.

Десять літ минає, як українська проблема у польській державі в трактована як якась екація, як щось істотне дуже далеко, але щось неприкрито і візантійське. Виходило з того погляду, якось польські політики не задають собі праці пізнання української проблеми, пізнання історії українського народу, історії його суспільних рухів, його культури, його економічного розвитку, його справжньої внутрішньої сили, його сили потенційної і його можливостей у будучому. Тому однак, що — як я казав — українська проблема є візантійська і постійно пригадує себе, то пообувати її як візантійську, себто так, як можна кинувши її як візантійську і якнайкорше її позбутися. А тимчасом випадки нагадування себе українською проблемою панам польським політикам повторюються щораз частіше і щораз яскравіше. Отже гніває на панів і дратує їх і замість спонукати їх ввійти у суть справи, спонукує їх щораз брутальніше поводитися із візантійським інтрузом.

Дальше промовець стверджує ще нехтї розглядати українську справу по суті. Міродайні урядові чинники створили цілу систему „систему упрощення“ відносно всього українського. Аргументи прикладами: у відповідь на низку конкретних акцій або українського посла під адресою польського внутрішнього міністерства, міністр або підмовляє послові права взагалі промовляти від імені українського народу, або вогорі називає його закликом брехонь. Дальше агадує промовець подібний випадок із відповіддю міністра хліборобства Незабитовського. Промовець тостро протестує проти такого ставлення справи одним та другим міністром і добуває у цих усіх трьох випадках доказ на існування певної системи, системи стрункої політики, яка хоча лише алексити собі ситуацію, але взагалі не розглядає порушень справ по суті. Панове дозволяйте собі цілу національну проблему зводити до рівня штучного твору, істотного лише завданням закордонній заці і цілий національний рух ідентифікуєте з якоюсь платною агенцією ворога. Описавши переходити промовець до виступу Ярузельського, в якому добуває доказ на величезне роздурювання і енергування польських урядових політиків одним фактом, що їх примушують займатися українською справою. Пригадує усі ті конкретні заклики, які наводив україн-

ОСИП СТЕФАНОВИЧ

РАНІШЕ РОМАН ЗУБИК

ЛВІВ, ВУЛ. ГАЛИЦЬКА Ч. 16.

ВОВНЯНІ НОВОСТИ
ДЛЯ ПАНІ
НА ПЛАЩІ, КОСТЮМИ
І СУКНИ
ШОВКИ
у величезному вибо-
рові АНГЛІЙСЬКІ І КРАСІ
на мужські одяги.

ський посол, що нібито спонукав п. Ярузельського до заяви про „українські брехні“, яких „перебралася мірка“ і які спонукують польську політику до „переходу до наступу“ на українців. Довго спійняється над можливостями, значинням і евант, наслідками того наступу. В зв'язку з цим автору новий урядовий проект зміни конституції і при цій нагоді пригадає стару українську поговорку: „пережили ми паншину, переживемо й конституцію“. Переходючи до методів залучування, авторує ще один прояв „упрощення“ ситуації, а саме відомий поділ українського народу на „бунтарів-провідників“ і „почтивих людей руські“ та теорію залучування со-бі того „людку“, „донад головами провідників“. Тут перечислює усе те, що той „людок“ отримав у Польщі за останніх 10 літ. З окрема ширше зупиняється на кредитовій політиці і при цій нагоді докладно оповідає історію заходів одної української економ. інституції, яка мала п якій відібрано кредити, і розмову, яку директор тої установи мав у Варшаві з начальником нац. від-дачу в мін. внутр. справ п. Сухенком. „Навіть цілі потяги тих бунтів до платних берлінських агітаторів не зробили би сотньої частини тої роботи, яку робить така коротка розмова з п. Сухенком, або промова п. Ярузельського з соймової трибуни. Запевняю вас, панове, що ніщо так чудово не підбурює українських мас, як офіційна польська політика“. Тут промовець підводять бі-лією останньої сесії у сойм, яким є нове заго-стрєння українсько-польських взаємин.

„Не думаю бавитися у пророчтва, обмежує-ся лише до заяви, що коли панове думаєте, що пере-ходом до наступу одностайним ендемично-бесі-стичним фронтом ауміте боля зачинити уста українцям, щоб перестали ширити ці „брехні“, на які так обурюється і які так вас дратують, то панове грубо помиляєтеся. Деякі речі і диніш-ніх національних відносин у Польщі можуть справді підлягати дискусії, але не підлягає дис-кусії її обставина, що українцям живе в Польщі аж так добре, щоб вони не мали прилуду до крику, протестів і вимог. В цілком ясному рі-чю, що кожний крик — чим довше тріває тим гостріші й неприємніші приймає тони. Коли кри-чить одиниця, то можна сподіватися, що такі атомитися і колись замовкне, захрипить або зупи-литься й кричати. Однак щого годі сподіватися по українцях. Бо завжди багато нас є, завжди далеко дійшли ми вже у нашіх націон. свідомос-ті, завжди швидко темпо прийняв від часу йиш процес кристалізації націон. рухів і завжди добре знаємо правдиве, а не фіктивне значиння україн-

ської проблеми у зв'язку з подіями світового значиння“.

Кінчить промовець: „З якогонебудь погляду ми старалися би підійти до польсько-українських взаємин, всотати поза всяким сумнівом є одна правда, а саме, що польський уряд не має мо-рального права навіть думати, щоб ми могли го-лосувати за державною конвенцією, якою є бю-джет“.

(У дальших числах подамо по черзі зміст усіх інших агадань на вступі промови п. се-наторів.)

Роля жінки в компартії СРСР.

На основі найновіших статистичних даних.

З нагоди міжнародного дня жінки-робітни-ці появилася в радянській пресі багато даних про те, яке є відношення жінки до нового т. зв. соціалістичного будівництва в СРСР, зокремаж яке становище займає та яку роль відграє жін-ка в кермуючій новим будівництвом СРСР партії.

На основі останньої статистики населення СРСР з кінця 1926 р. на кожну 1000 мужчин ви-падає в СРСР 1069 жінок. У комуністичній пар-тії є жінок всемеро менше ніж мужчин, не зва-жаючи на те, що серед населення жінки мають аначну перевагу над мужчинами. У половині 1925 р. на сто комуністів припадало 87 мужчин і 13 жінок. Під кінець 1925 р. відсоток жінок у партії ще зменшився. На всіх 1,300,469 членів і кандидатів комун. партії жінок було 177,589, тоб-то 13 відсотків.

Коли взяти під увагу національну прина-лежність жінок, членів компартії, то прийде-тьс ствердити, що вони репрезентують у ВКП(б)У аж 93 національностей тоді, коли у тіл партії є репрезентовані аж 132 національностей. Виходить, що не всі національності СРСР мають у партії свою жіночу репрезентацію. Найбільше є в партії росіянок, бо аж 71 відс. українко є там 8,7 відс., жидівок 8 (отже пропорційно до числа жи-дівського населення найбільше), від 0,3 відс. до 1 відс. мають у партії жінки вірменські, грузин-ські та узбекські.

Дуже вимовним є соціальний стал жінок-членів партії або одним словом комуністок. Отже на всю скількість комуністок 177,589 було 56,9 відс. робітниць, 12,9 відс. селянок, 25,4 відс. у-рядничок, та 5,1 відс. інших. Цілою репрезентаці-єю сільського жіноцтва в партії то вона дуже слаба. На 62 мільйон сільського жіночого населення, на 546,757 сільських залучених пунктів у СРСР

ВОЛОДИМИР БІРЧАК.

БЕЗЖУРНІ ДНІ.

Оповідання.
(Продовження.)

IX.

На другий день рано вишла попівська най-мишка, станула під самим вікном, де спав Стець-ко і як не зашебече своїм давнім голосом на весь двір: тютенько, то, тют, тют... Сипала зерно і в-одно шибетала: тютенько, то, тют, тют... Стецько прокинувся вмиг. — Де це я? Ага! — І перед його очима станула: Ксеня. Усміхну-ся й у напісці став мріяти про неї. На серці ста-вало йому легко, якесь благо оволоділо все його ество і йому видавалося, що П. ніжна, йому при-вітна, ласкава душа біла його.

— Тютенько, то, тют, тют! — пронеслося зно-ву по дворі під самим вікном і Грицько також прокинувся. Він галюва на товарища, поздоро-нив з добрим днем і спитав поважно:

— Товаришу, друже мій єдиний скажи-ж мені, серденько, коли ми ідемо вже раз відіти?

— Іди собі, серденько, і нині, і зараз, яке мені діло до того? — відповів Стецько поважно.

— Так воно не є, разом ми приїхали, разом і відідемо. Так воно, друже!

— А ти вже забув, мій друже єдиний, — дразнив Стецько, — що в твоєї Ксені сидів я че-рез тебе три дні? А ти не можеш, мій друже єди-ний, через мене посидіти хочби два?

— Е, то знов що іншого! — відповів Гриць-ко; — я був там, посидів, поговорив, але виїшов цілий, як клопець, що не розкис відразу при ба-бі, а ти, друже мій єдиний, уже пропав! Ти да-єшш спати і зумка в тебе йде про неї й у сві-

в-одно зітхавш за нею, і тепер — я певний цього — ти про неї мрив. Так воно не йде! Ти ще го-тов мені нині заручитися!

Стецько обурився аж тепер.

— Може, ти, Грицьку, любиш свою Ксеню, або не любиш? Любиш П. то яким правом ти мені дорікаєш, коли ти ще й не знаєш, чи я свою люблю? І не любиш ти своєї, то ще гірше, бо ідиш, завертаєш дівчині голову й — не любиш. Чи сюди, чи туди, ти Грицьку (мій друже єди-ний) робив зле!

— Це знов що іншого! Я казав тобі вже не раз і не два, що я шукаю одних мотивів. Я...

— Добре! — перебив Стецько і вже підско-чив на ліжку й уся. — Добре, та знай, що я таки нині напишу до неї листа. Напишу: „Панно Ксе-ню, я був у вас з моїм другом, він вам і це, він вам і те, він вам і читав поезії, він і завертав вам голову, але знайте, що ви для нього не є нічим іншим, як тільки мотивом! — Іа Богу, Грицьку, ще нині це напишу!“

— Мій друже єдиний, ти цього не зробиш!

— Клеюся тобі живим Богом, що це зроблю! В імя правди, справедливості! Іа Богу, що зроблю.

— Але-ж ти не будеш такий! Хто-ж бачив таке, щоб друг на друга...

— Писав правду? Це ж звичайна річ, це мій обов'язок. Чи-ж не кажеш ти сам, що вона...

— Друже мій єдиний, чого ти на мене нині від ранньої години аж такий нездобрий?

— Бо й ти не даєш мені жити від самого ранку, мій друже єдиний!

— То нехай буде вже на твоїм, я ще поси-джу з тобою два дні, доки не приїде по нас По-стригач.

...Стрінув П. при сніданні. Вчора була одяг-нена по бажанню, нині на ній ясно-рожева шов-

кова блузка, запнута високо під шию, про котру вона знала, що вона їй найбільше до лиця. І сві-жо зірваний червоний гвоздик у волосі. Сама асесла й рада, як дівчина, що має вісімнадцять літ. Без життєвих турбот, без журн, розміряна й пе-на, що цілий світ тільки й тому крутиться до-вкруги сонця і сонце тільки тому світить із си-нього неба, щоб усі її мрії сповнилися. А мрії? Мрії дівчини вісімнадцятилітньої, якої личко, як то кажуть, „до людей“; що ось-ось прийде ко-ли вже не короленько, то князенко, полюбить щире й поведе шляхами щастя, вистеленими самими рожами — без терня. Вчора пізнала Стецька; правда, він не був ні короленько, ні князенко, а так таки собі Стецько, але він припав їй якось так до впокоби... Був поважний, хоч і жарту-вав, був рослий, пристойний, був... І вона — зда-валося їй — не була йому байдужа; це чуло її серце. Тому нині прибралася у все, що мала най-гарніше, тому нині ще рано-вранці спитала пані-матку, що будуть вони варити на обід і піддава-ла якнайгарніші страви, тому нині піддала батькові думку, що булоб добре післати ко-го в місто, щоб купити вина й іншого краму, „бо того асего треба вдома“. Тому й тепер вона виїшла рада, усміхнена.

Стецько стрінувся рано-вранці з нею і йому видавалося, що нині вона сто разів гарніша і лю-біша, як вчора. Рівночасно з тим огоргла його якась неспівність. Його відвага й охота жарту-вати кудись шезли, а все його ество опанувало одна думка, щоб не сказати перед нею якоїсь дурниці, якою осмішню бн сам себе. І поки він промовив до неї яке слово, сам цензуравав його і тим бентежив сам себе ще більше. Перші пи-тання, які їй поставив, були:

(Продовження буде)

і виконавський актор Франк Кінан, один із найкращих

ку в рр. 1921—23 не відповідає, то однак, щоб не ширилося баламутство, публічно констатує, що подані в статтях заміти були як на Надзвичайних Заг. Зборах „Р. III.“ дня 5. IV. 1926, так і на засіданні президії Гол. Управи дня 27. IV. 1926 і на засіданні Гол. Управи дня 18. XII. 1926 трактовані і описані помилково, а то на підставі звіту Реалізаційної Комісії, вибраної спеціально для тих справ на Загальному З'їзді УПТ. дня

2. XI. 1925, а зложеної з пп. Калиновича Івана, Капусті Миколи, Панчишина Гната, д-ра Сайка Григорія і Чубатого Петра, і на підставі звіту Комісії, спеціально вибраної для перевірки тих справ на засіданні президії Гол. Управи дня 27. IV. 1926 р. а зложеної з пп. К. Левницького, Д. Коренця, Дм. Колісника і Ан. Гаврилка“.

Факти та імена, подані в комунікаті, достатньо підтверджують подану мною характе-

ристику методів боротьби п. Лисецького з терористичним провідом „Р. III.“.

Відносно справи звільнення п. Лисецького з посади, ще раз стверджую: Головна Управа звільнила його з посади з чисто річових оглядів, поданих в моїй статті з 3. листопада 1928 р.

Львів, 9. березня 1929.

Мих. Струтинський.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський театр:

Середа 13-го, г. 7:30 веч. „Княжна до-хтер“.

Четвер 14-го, г. 7:30 веч. „Варис Го-дунов“.

Кіно.

„Аполло“: „Любовні ніч засудженого“.
„Лев“: „Божеска кімната“, Грета Гарбо.
„Оаза“: „Графиня Данішев“.
„Палас“: „Останній монарх“.
„Фатаморганга“: „Жінка по гріх“.
„Химера“: „Царський курєр“.

Програма радіо.

Четвер 14-го.

Льондон (358). 17:00 Тріо. 20:45 Ві-сьола музика.

Париж (174). 15:45 Симфонічна музика 18:45 Пате. 20:30 Симфонічний концерт.

Берлін (475). 16:30 Концерт: віолон-чель, фортепіано, спів.

Мюнхен (336). 15:20 Концерт пітри-стів 19:30 Опера.

Лейпциг (361). 21:00 Камерна музика. Гамбург (391). 16:15 Форт. концерт.

Відень (319). 16:00 Легкий квартет. 20:40 Ріжні серенади.

Москва (1450). 18:30 Симфонічний концерт.

Харків (1680). 17:00 Музична самодія-льність. „Дутова оркестра“. 18:20 Камер-ний концерт.

(1680). 18:00 Камерний концерт. 21:00 Музична трансляція.

Варшава (1385). 17:55 Концерт Філь-гармонії. 17:55 Камерний концерт. 20:30 Танцюва музика.

П'ятниця 15-го.

Льондон (358). 14:00 Музика з готелью „Мейфєр“. 17:30 Музика з „Плейганс“.

20:45 Народні пісні.

Париж (174). 15:45 Радіоконцерт. 18:45 Пате. 20:30 Симфонічна програма.

Берлін (475). 20:40 Симфонічний кон-церт.

Мюнхен (336). 20:00 Радіооркестра. 21:30 Популярна музика.

Лейпциг (361). 16:30 Легка музика. 20:00 Оркестра фільгармонії.

Лінгенберг (465). 17:45 Вагнер. 21:00 Концерт І. Еберта.

Відень (319). 16:00 Легка капела. 19:30 Опера.

Москва (1450). 16:00 Європейська му-зика.

Харків (477). 21:30 Музична трансляція. (1680). 18:00 Курс української мови.

20:00 і 21:00 Концерт для національних меншин.

Варшава (1385). 17:55 Концерт 20:15 Симфонічний концерт Фільгармонії.

Присилайте передплату!

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає.

Новий Український Театр дир. П. Каравановича:

Підловожська:
14.III. Казка Старого Манна.
15.III. Б-В.

Скалат:
16.III. Маруся Богуславка.
17.III. Казка Старого Манна.
18.III. Два злодії.
19.III. Б-В.

Грижів:
20.III. Маруся Богуславка.
21.III. Казка Старого Манна.
22.III. Два злодії.
23.III. Витрест.
24.III. Об не тоді Грішю.

Гості:
25.III. год. 3. понох. Маруся Богу-славка.

Хоростків:
26.III. Маруся Богуславка.
27.III. Б-В.
28.III. Казка Старого Манна.

Будівництво:

28.III. Маруся Богуславка.

29.III. Б-В.

30.III. Витрест.

31.III. Казка Старого Манна.

Теребовля:

1.V. Базар.

Тернопіль:

1.V. Базар.

1.VI. Воскресіння.

Закінчена постанова штучи Вини-ченка „Базар“. Текст займає з нею шту-кою до найбільшій міст Галичини: Тер-нопіль, Львів, Станіславів і Перемишль.

Місто віни на домовину бл. п. Вік-тора Барчинського, окружного судді в Золочеві, зложила Вп. П. Стефанія Охримовича з Мухачева 26 год. на „Рідну Ш-ошу“ в Стрию. 1612 1-1

Надзвичайні дані на потреби „Рід-ної Школи“ зложили в золотих ВП.: Михайло Гавазо господар в Скви-дові 100, в доказ вірності місцевому хоролі за гарний спів на похороні дочки теж хористки; Д-р Володимир Гамерський — Бучач 15 місто желані а натою вірності п. Марії Нусковської з п. Милевином; фірма „Агросільва“, Львів 10 ам. дов. з на-годи закінчення контакту купна дубини в Митрополіччій дісах; Кружок „Рідної Школи“ в Залішчак 59, замість віни на похорон бл. п. Стефана Юркова. — НП Жертводання складає щиро подяку Головна Управа. 1616 1-1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає.

М ДНІ бранювостки, також іншу б-журтерію поручає дешево Домб-ровські-Розважескі, Львів (Го-тель Жолма). Тел. 7-79. 1366 33-7

ГОДИННИК ВАШІ буде надіслане на-правлений у найбільшій годинникар-ській роботі Івана Зельтенрайха Львів пл. Маріївська ч. 5 — 3 провінції просимо репаратії прислати поштою — Старомодні дамські годинники перебо-блюмо на очні 1602 2-2

СТАРШЕ ПОДРУЖЕ пошукує до то-варства інтелегентну жінку, милої вдачі, середнього віку, що могла би чи-тати голосно українські і польські книж-ки. — Зголошення до Адміністрації „Ді-ла“ під емерит“. 1602 2-2

ІНТЕЛІГЕНТНОГО хлопця практикан-та до сфери мануф. і обум, приймає „Родоган“, Львів, Ринок ч. 43. 1604 2-2

ПРОДАМ машину до писання „Nat-ional“ українсько-польську, стан до-брий 70 год. — вул. Виспівського ч. 12, сутерен, оглядати від 2-5 год. 1614 1-1

РУТИНОВАНИЙ конципент пошукує посади. — Зголошення до Адміні-страції „Діла“ і д. „Самостійно-організа-цій“. 1617 1-2

ПРОСВІТЯНСЬКИЙ ГИМН Я. Яро-славця на 4-шаний хор в легкому укладі, партитура з подвійними голосами за 2-гол. зсилає кожна кінтарія. — „Торбач“, Львів, вул. Осоловських ч. 6. 1615 1-10

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає.

Спеціаліст безуг леріа, серця і жовудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Переслідування Рентгеном. 8-24

Управління Дентист

Роман Давидович

Львів, вул. Потоцького ч. 24.

Ліценція, пльомбований і киниманий зубів без болю. Штучні зуби в золоті і кавчуку. Ігулація й скрпловання зубів. — Пациєнтів з преліній пола-1561 годжується як найкорше. 3-6

ПЕРЛМУТТЕРА УЛЬТРАМАРИНА

в безпечно найбільшою і найнадійнішою фарбою до білиз, напів і малюванням під-лей Відзначена на виставках в Брюсселі, Медоакні і Парижі золотими медалями. 1902

Скря-ль до набуття. 60-1

З БАНКИ, їмбрики і взагалі всіляке кухонне начиння, повинно бути завжди ідеально чисте і свіжаче.

Нічо дивного, що кожна газдиня хвалиться, вірцево одержуваною кухнею. Хто раз ви-пробував Vim, цей без нього не може обійтись. Тerti предмети вогним платком посипаним Vim-ом, а відтак довести до полиску м'якою стиркою.

Vim можна уживати не тільки до кухонного начиння, але також до всього дома, що тільки вимагає полірованого чищення.

Vim продається в малих пачках, як також і догідних пушках.

VIM

V. P. 12.

НЕРВОЛЬ
Хеміка д-ра ФРАНЦОЗА, одинокій радикальній і випро-божаний середній (натираний) на
РЕВМАТИЗМ
кольку з причин пере-студан, на постріл, іскріс і т. п.
Желати з аптеки. Желати з аптеки. Вибір і годова продажа.
АПТИКА МІКОЛЯША
Львів, КОПЕРНИКА ч. 1.
470 33-7

(Справдимо вчорашню епопеїтку, ви-друковану з помилками).

Особисте. У справі чести, що ви-никла між п. Миколою Дуаутом і п. Ем-статин Клефом. Наслаховским на таї образи українського народу дня 4. бере-зня ч. р., заявлено, що на реально з живого чести для 9. березня 1929 р. — Станіслав Шмідт, Павел Бр. Домі-шевські, Володимир Гірик (Широк), Пе-тро Синявський. 1607 1-1

ПРОДАЖ НА ДОГІДНІ СПЛАТИ!

МАШИНИ до ШИТТЯ
ГРАМОФОНИ
РОВЕРИ
МОЛОДІ КРУЖЛІВКИ

ІХ СКЛАДОВІ ЧАСТИ
ПРИБОРИ до КРАВЕЦТВА
и і РУЧНИХ РОБІТ и

ВЛАСНИЙ ВАРСТАТ НАПРАВ
Александр Малімон і С-ка

Спілка з обм. пор.

2496 Львів, вул. Валога 11 а. 16-2

Комплетні накриття

столові з праж. хіміського срібла, срібла і вазони по найвишній цінаї тільки у ГРИНІВІ, Львів, Сакстурал 4.